

Benvolguda audiència,

Per a mi és alhora un plaer, un privilegi i un honor representar l'institut d'educació secundària Bernat Metge de Barcelona en aquest acte. Ha estat un camí llarg i ple d'atzars el que ens ha dut a aquest moment, un procés que ens ha fet conèixer, que ens ha fet aprendre, que ens ha fet créixer, i que celebrem com una experiència vital de valor extraordinari. Desitgem que molts més joves segueixin tenint l'oportunitat d'accedir-hi.

Voldria centrar el meu discurs en dues impressions personals, que compartiré amb la consideració de meres creences d'un observador accidental.

Primera impressió,

La violència de gènere és un fet innegable, que no es pot amagar.

I és una llàstima haver-ho d'afirmar, encara, avui en dia. Al nostre entorn, en territori espanyol, aquesta violència s'està posant en qüestió des d'esferes polítiques, irresponsablement. Però com s'expliquen les vora 40 dones assassinades a Espanya al llarg d'aquest any 2020 (una per setmana)? I per què ja són més d'un miler des de l'inici del recompte, fa 17 anys? No pot ser simple casualitat, sinó la manifestació d'una problemàtica de la màxima gravetat: una part de la nostra societat adopta la violència com a forma legítima d'expressió, de relació, o de resolució.

Com a éssers humans dotats d'intel·ligència per a assumir la complexitat del món, hauríem de comprendre que el conflicte forma part de les nostres vides, i que la violència és tant sols una manera d'afrontar-lo (possiblement la menys elaborada). Aquesta idea em condueix a la

Segona impressió,

L'educació té la capacitat de transformar la nostra violència interna.

No hem d'oblidar que la violència forma part del nucli mateix de la humanitat. La ràbia, el sentiment d'injustícia o la desesperació troben en la violència una sortida fàcil, visceral. És per aquesta tendència a la irracionalitat que són tan perillosos el discurs de l'odi, el consum orientat a la guerra, o l'assenyalament de la diferència. Aquí rau una qüestió essencial: aquestes són actituds percebudes i apreses des de la infantesa, que es transmeten cíclicament. Redreçar-les comporta aprofundir en la recerca d'un mateix. I justament aquest és el poder de l'educació.

L'any 1955 el poeta Gabriel Celaya va escriure: *la poesía es una arma cargada de futuro* (*poetry is a weapon loaded of future*). El mateix pot dir-se de l'educació, per imperfecta que sigui. L'esforç de cultivar la ment, d'ampliar la perspectiva, de conèixer altres realitats, de parlar altres llengües, aporta la sensibilitat que l'ànima necessita per a assossegat-se. Cal combatre la violència des de tot allò que li és oposat: cultura, consciència, empatia, solidaritat, confiança, respecte, i pau.

De tot això tractava el projecte DECIDES que estem conclouent amb aquestes videoconferències. Com a educador vull agrair de tot cor a l'organització que l'hagi fet possible.

Distinguida audiencia,

Para mí es a la vez un placer, un privilegio y un honor representar el *institut d'educació secundària Bernat Metge* de Barcelona en este acto. Ha sido un camino largo y lleno de azares el que nos ha traído a este momento, un proceso que nos ha hecho conocer, que nos ha hecho aprender, que nos ha hecho crecer, y que celebramos como una experiencia vital de valor extraordinario. Deseamos que muchos más jóvenes sigan teniendo la oportunidad de acceder a ella.

Quisiera centrar mi discurso en dos impresiones personales, que compartiré con la consideración de meras creencias de un observador accidental.

Primera impresión,

La violencia de género es un hecho innegable, que no se puede ocultar.

Y es una lástima tener que afirmarlo, aún, hoy en día. En nuestro entorno, en territorio español, esta violencia se está poniendo en cuestión des de esferas políticas, irresponsablemente. Pero cómo se explican las cerca de 40 mujeres asesinadas en España a lo largo de este año 2020 (una por semana)? Y por qué ya son más de un millar desde el inicio del recuento, hace 17 años? No puede ser simple casualidad, sino la manifestación de una problemática de la máxima gravedad: una parte de nuestra sociedad adopta la violencia como forma legítima de expresión, de relación, o de resolución.

Como seres humanos dotados de inteligencia para asumir la complejidad del mundo, deberíamos comprender que el conflicto forma parte de nuestras vidas, y que la violencia es sólo una manera de afrontarlo (posiblemente la menos elaborada). Esta idea me conduce a la

Segunda impresión,

La educación tiene la capacidad de transformar la nuestra violencia interna.

No tenemos que olvidar que la violencia forma parte del núcleo mismo de la humanidad. La rabia, el sentimiento de injusticia o la desesperación encuentran en la violencia una salida fácil, visceral. Es por esta tendencia a la irracionalidad que son tan peligrosos el discurso del odio, el consumo orientado a la guerra, o el señalamiento de la diferencia. Aquí yace una cuestión esencial: estas son actitudes percibidas y aprendidas desde la infancia, que se transmiten cíclicamente. Adiestrarlas conlleva profundizar en la búsqueda de uno mismo. Y justamente este es el poder de la educación.

En el año 1955 el poeta Gabriel Celaya escribió: la poesía es una arma cargada de futuro (*poetry is a weapon loaded of future*). Lo mismo puede decirse de la educación, por imperfecta que sea. El esfuerzo de cultivar la mente, de ampliar la perspectiva, de conocer otras realidades, de hablar otras lenguas, aporta la sensibilidad que el alma necesita para sosegar. Hay que combatir la violencia desde todo lo que se le opone: cultura, consciencia, empatía, solidaridad, confianza, respeto, y paz.

De todo ello trataba el proyecto DECIDES que estamos concluyendo con estas videoconferencias. Como educador quiero agradecer de corazón a la organización que lo haya hecho posible.

Dear audience,

It is at the same time a pleasure, a privilege and an honor for me to represent the *Institut Bernat Metge* in Barcelona at this event. It has been a long and haphazard journey that led us to this very moment, a process that has made us know, that has made us learn, that has made us grow, and that we celebrate as a life experience of extraordinary value. We hope that many more youngsters will have the opportunity to access it.

I'd like to focus my speech on two personal impressions. I will share them with the consideration of mere beliefs of an accidental observer.

First impression,

Gender-based violence is an undeniable fact, which cannot be hidden.

And it is a shame we still have to clarify it, nowadays. In our environment, in Spanish ground, the existence of this violence is being questioned by some political parties, irresponsibly. But how is to be explained that nearly 40 women have been murdered in Spain along 2020 (one femicide per week)? And why are there more than a thousand deaths since the beginning of this sinister count, 17 years ago? It cannot be a simple coincidence, but the proof of an issue of the utmost concern: a part of our society adopts violence as a legitimate form of expression, relationship, or resolution.

As human beings endowed with intelligence to take on the complexity of the world, we should understand that conflict is part of our lives, and violence is only one way to deal with it (possibly the least elaborated way). This idea leads me to the

Second impression,

Education has the potential to transmute our inner violence.

We must not forget that violence belongs to the core itself of humankind. Anger, despair or the sense of injustice, they turn into violence easily, viscerally. It is because of this tendency to irrational behavior that things like the speech of hate, the war-oriented consumption, or bullying the difference are so dangerous. These attitudes are perceived and learned since childhood, and hence they are transmitted cyclically. But on the other hand herein lies another essential matter: straightening them involves deepening into the search of oneself. Which is precisely the power of education.

In 1955, the poet Gabriel Celaya wrote: poetry is a weapon loaded with future. The same can be said about education, however imperfect it may be. The effort to cultivate our mind, to broaden the own perspectives, to approach other realities, to speak other languages, provides the sensitivity that a soul needs to calm down. Because violence must be fought from all that is opposed to it: culture, conscience, empathy, solidarity, trust, respect, and peace.

I feel that these were the guidelines of the DECIDES project that is concluding through these videoconferences. And, as an educator, I want to express my sincere gratitude to the organization for making it possible.